

FREDAG

DVORAK. Knut Reiersrud jobber videre med Kringkastingskoretter med «Den nye verdens» - Dvoraks niende symfoni.
Foto: Svein Berge

– Gikk du inn i et bakerje – eller rett over i nytt modus?
– Husk at jeg er en eldre herre som etter hvert har voksne barn. Jeg har et liv som er ganske lett å syngere og tilpasse til ulike situasjoner. Som musiker er jeg friansatt og har i tillegg NRK-jobben. Det gjør at jeg ikke har økonomiske bekymringer. Jeg tenker mer på de mange sange som nettopp har kjøpt seg lettelighet og har små barn. Mange av dem er helt arbeidsløse og har ingenting å drive med – det faller skjønter jeg.

KNUT REIERSRUD (59)
© Blåstemusiker, låtskriver og programleder.
© Aktuell med mini-LP, *Looking for religion*, utgitt på Kirkelig Kulturverksted.

Knut Reiersrud er kunstner bak platecoveret til *Looking for religion*.

Englevæls – Hvordan kan låta «Looking for religion»?
– Den er nok inspirert av den amerikanske musikeren Junior Wells «I could have religion». Den går nettopp på det at vi som lever sekularisert, går glipp av den tryggheten som mange religiøse og personlig troende har. De har mindre angst for det som er på

den andre siden når vi en gang skal forlate dette stedet. Man kan prøve å si at man ikke tenker på det, men det ligger jo der hele tiden. For meg er det en stor sorg. Jeg er ikke tilfreds med svarene når jeg tenker på det. Jeg minner dem det rett og slett, sier Reiersrud.

– Du synger også «Angels are watching over you» – er du lettere på nå enn du før var?
– Nei, det kan jeg vel ikke si. Jeg har hele tiden vært undrende på det hinsidige. Når man har nok med å fly rundt på turneer, har man kanskje ikke så mye tid til å er det kanskje større rom for slike betraktninger. Forestillinger om engler har jeg virkelig. Det er en slags trøst i tanken om å bli tatt vare på, svarer han.
– Og så klemmer dere til med Louisiana Reds «The Dream» – en nokså ond drøm?
– Jeg har alltid likt ham. Han skrev fantastisk fine låter og var en artikuleret, hardtarbeidende bluesmann. Jeg spilte med ham flere ganger. Den sangen bryter med de andre, og jeg spurte produsent Erik Hillestad om det ville passe inn med en roff, vibrant blueslåt. Den gir en fin kontrast, var den klare skjedden.

– Synger bedre. Flere av låtene løses av en varm, nesten organisk koring – lytt særlig til låta «One Tribe». Jeg har forberedt spørsmålet om hva som skjer her som gjør at det låter så organisk. Hvordan kom samarbeidet med Tuva Færden og Mari Halvorsen i gang? Så stor er uventenheten. De tilhører faktisk en stamme.
– Tuva er stedatteren min og Mari Halvorsen kona mi. Vi kjenner hverandre godt og spiller og synger mye sammen. Første gang vi spilte sammen offentlig var i en strømmekonsert på Løvenskiold tittel i mai. Jeg produserte et plate med Tuva og bandet hennes i fjor, men ellers har vi aldri gjort noe offisielt sammen, forteller han.
– Mari Halvorsen er selv musikkpedagog og un-

**I wish that I could find religion
Like Blind Willie's
a warming one
I wish that he could have
shown me
So I can see behind
the sun.**
Referert på «Looking for religion»

derviser i tegne- og malefag på Nydalen kunstskole. Tuva Færden er profesjonell folke-musiker. I vennskapet lag har de sunget sammen, men aldri på plate. Mari Halvorsen er med på sin første plateproduksjon.
– Knut har snakket om det noen ganger at vi burde gjøre noe sammen. Så skrev han disse fine låtene og ville gjøre det tilanferdes og stillfremt. Ja, tenkte han på oss. Vi prøvde, synes det var morsomt og ville gjøre mer ut av det.
– Hva tenker du om resultatet?
– Jeg la merke til at stemmene våre klang godt sammen. Så var det morsomt å samarbeide i et større prosjekt sammen med datteren min. Vi har sunget sammen, men aldri sånn som dette. Tuva og jeg kom inn i livet til Knut og hans barn Hedvig og Peder, som også har øret for det musikalske. Det er vel litt tilfeldig at ikke de er med oss også, sier hun.
– Hva hører du fra Knut som du ikke har hørt før?
– Jeg synes både tekstene og musikken hans er fantastisk vakre. Han gjør jo så mye forskjellig, men dette er en mer lyrisk side av ham. Min bakgrunn er klassisk, så jeg synes det er spennende at han et har tatt tak i både Schubert og Dvorak. Jeg må også si, kanskje har det med alder å gjøre, at han kommer nedpå og får bedre og bedre sangstemme, sier Mari Halvorsen.

– Du går inn i det litt lavmælte, den nybrente og gyngende atmosfæren. Jeg har jo jobbet mye med dynamisk blues og kirkes musikk der det å spille på store følelser har vært en viktig del. Nå er teksten lavmælt og framføres på en tilforfattelig måte, svarer han.
– Om noen år – hvordan tror du du vil se tilbake på dette?
– Som en kontemplativ og erkjennende peripetode livet mitt. Vi er en del av et større hele, vi må bare vente og tilpasse oss, svarer Knut Reiersrud.

TEKSTVERKSTEDET
Evangeliene sprer seg raskere gjennom våre hverdagsliv, skriver Kjetil Gilberg.

KRYSSORD
Hvite ruter vannrett og loddrett er klare for skarpe blyanter – og hjerner.

© I denne serien forteller vi historien til mennesker som må tenke nytt om virkeligheten.

© Blåstemusiker, låtskriver og programleder Knut Reiersrud er aktuell med ny plate: *Looking for religion*.

Reiersrud leter etter religion på ny plate

– Jeg er ikke tilfreds med svarene når jeg tenker på det hinsidige, sier Knut Reiersrud som har kalt en av låtene «Looking for religion». For første gang har han tatt med familien på plate.

ARNE GUTTORMSEN
arne.guttormsen@tv.no

Året 1920 var forbandet med optimisme og framtidstro. Hundre år senere gir Knut Reiersrud ut albumet *Looking for Religion*, og han konstaterer: Det nye tilrettet starter med alvorlige problemer og en følelse av undergang.

Vakker melodi. For et par år siden hadde musikeren besøk av musikkritiker Terje Mosnes på et albumet *Looking for Religion*, og han konstaterer: Det nye tilrettet starter med alvorlige problemer og en følelse av undergang.

begge deler. Uansett ligger musikken veldig nært opp til den tidlige afroamerikanske religiøse, pregospel, jubilee- og gospel-sangeren, forteller Reiersrud.
Slik presisjon på å artsbestemme musikk må man regne med i et intervju med «musikantropologen» Reiersrud. Etter møtet med Mosnes satte det vakre Dvorak-temaet for alvor fast i kroppen hans.
– Jeg hørte mye på det og skrev for moro skyld videre på det, forteller han.
En dag han gikk forbi NRKs Store studio, oppstod ideen: Hva om vi gjorde en versjon av den niende sammen med Kringkastingsorkesteret. Dirigent Christian Eggen ble med, og en slags LP-side-versjon av andre satsen ble påbegynt.
– Vi går inn i Dvoraks musikk og ut av den, henter noen instrumenter inn, improviserer og så tilbake til temaet igjen, forteller Reiersrud. Arbeidet pågikk fram til 10. mars i år. Partituret ble renskrivet. Så kom 12. mars, og alt

stoppet. Planen er også å gjøre noe lignende med Beethovens 7. symfoni – etter foreldre Reiersruds sønn Peder som, ifølge faren, er mye på klassisk musikk. Alt er på vent.
Ut å fiske – Hva skjedd det?
– Vi var i Kragerø for å gravelegge Alf Cr. Den dagen kom meldingen om at alt stenge. Alle kulturarbeiderne som var så minnesamvære, skjønte at nå har vi bare i arkiv tavaleboka. Nå kan vi bare dra hjem turer i skogen og egentlig bare vente.
– Hvordan opplevde du det?
– Alt rundt meg var veldig oppkass tenkte jeg at dette blir et annet liv, mer godt som det jeg lever ellers. Det gjør meg selv. Jeg kunne ta imot våren i måne og dra ut å fiske. Jeg kjente ingen. Da vi skulle handle på vei hjem fra å var butikken helt tomme, og jeg skjønte var folk engstelige, svarer han.